

عنوان مقاله:

اثربخشی درمان شناختی رفتاری بر نشخوار فکری و میزان امید به آینده در بیماران کرونر قلبی

محل انتشار:

سومین همایش ملی و اولین همایش بین المللی پژوهش و نوآوری در روانشناسی، با نگاهی ویژه بر درمانهای فراتشخیصی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

سیدعلی زمانی ثانی - دانشجوی کارشناسی ارشد گروه روانشناسی، واحد مرند، دانشگاه آزاد اسلامی، مرند، ایران.

داود فرخ نژادکشی - دکتری تخصصی جامعه شناسی، آموزش و پرورش شهرستان مرند

خلاصه مقاله:

هدف این تحقیق بررسی اثربخشی درمان شناختی رفتاری بر نشخوار فکری و میزان امید به آینده در بیماران کرونر قلبی بود. این تحقیق از لحاظ هدف از نوع کاربردی، از لحاظ ماهیت از نوع مطالعات نیمه تجربی با پیش و پس آزمون است. جامعه آماری شامل بیماران کرونر قلبی در شهر مرند در سال ۱۴۰۲-۱۴۰۱ می باشد که به مراکز مشاوره و روان درمانی در شهر مرند مراجعه کرده اند که شامل ۶۲ نفر می باشند. تعداد نمونه آماری برای این تحقیق به صورت ۳۰ بیمار بود که در دو گروه (۱۵ گواه، ۱۵ آزمایش) بود که به صورت نمونه گیری در دسترس انتخاب می شوند. ابزار مورد استفاده در این تحقیق، پرسشنامه های نشخوار فکری هوسما و مارو (۱۹۹۱) و امید به آینده اشناپدر و همکاران (۱۹۹۱) استفاده شد. روایی پرسشنامه بر اساس نظر تعدادی از اساتید بالاحص استاد راهنما و پایایی پرسشنامه بر اساس روش آلفای کرونباخ مورد تایید است. به منظور تجزیه و تحلیل داده ها از تحلیل کواریانس چند متغیره با نرم افزار SPSS ۲۲ استفاده شد. نتایج نشان داد که درمان شناختی رفتاری بر تمامی ابعاد نشخوار فکری شامل میزان تامل بیماران، میزان درون نگری بیماران، و در فکر فرورفتن بیماران کرونر قلبی تاثیر مثبت و معنی داری دارد ($P > 0.05$). همچنین درمان شناختی رفتاری بر تمامی ابعاد میزان امید به آینده شامل میزان تفکر هدف بیماران، میزان تفکر گذرگاه بیماران، و میزان تفکر عاملی بیماران کرونر قلبی تاثیر مثبت و معنی داری دارد ($P > 0.05$). لذا می توان نتیجه گرفت که استفاده از درمان شناختی رفتاری برای کاهش و حتی برطرف کردن مشکلات روانی بیماران مبتلا به کرونر قلبی می تواند موثر واقع شود.

کلمات کلیدی:

درمان شناختی رفتاری، نشخوار فکری، امید به آینده.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1928300>

